

Miramarges

Butlletí dels Estudis Universitaris de Vic

Consell de redacció: Lourdes Albiac, Pere Jódar, Toni Tort, Andreu Roca, Joan Vancells / Disseny: Eumo Gràfic / Impressió: Emegé Indústries Gràfiques / Dipòsit legal: B-44.156-1985.

8

E U V
Estudis Universitaris de Vic
Biblioteca Universitària de Vic

ELS EUV: CONSOLIDACIÓ I EXPANSIÓ

Ningú no dubta que el procés universitari de Vic es consolida. A les tres Escoles Universitàries existents, Magisteri, Infermeria i Empresarials, s'hi ha afegit aquest any la Politècnica, que imparteix les carreres d'Enginyeria tècnica en Informàtica i en Agronomia. Un conjunt de cinc carreres, doncs, que constitueix un centre d'estudis universitaris consolidats, gràcies a tres factors determinants. En primer lloc, l'acceptació social demostrada pel nombre d'estudiants que s'hi matriculen i de professors que hi fan docència i investigació. En segon lloc, la confiança de les Universitats, manifestada en el suport acadèmic de totes les tres Universitats de Catalunya. Per últim, la implicació de l'Administració, l'Ajuntament de Vic en primer terme, però també del Departament d'Ensenyament.

Ara bé, la consolidació progressiva dels EUV porta necessàriament a l'expansió en el sentit de continuar en la línia d'implantar altres carreres que, com les actuals, encaixin amb el context social i universitari. Així, el curs vinent començarà la de Telecomunicacions a la Politècnica. I així, en els cursos successius, se'n podran implantar més.

Es tracta, en definitiva, d'un procés obert que, si es manté sobre les bases abans esmentades: acceptació social, confiança acadèmica i implicació del govern de la ciutat i de la Generalitat, pot desembocar en un centre universitari que, es digui o no es digui «Universitat de Vic», faci de Vic una ciutat universitària en plenitud.

De la consolidació dels EUV en el present i de la seva expansió en el futur va parlar el President de la Generalitat de Catalunya en l'acte d'inauguració del curs. La seva presència i les seves paraules representen certament una difusió per als EUV, però signifiquen també dues coses de més transcendència en el marc de la Catalunya universitària. L'una és el reconeixement de la feina ben feta i l'altra és l'encoratjament. El President Pujol va encoratjar Vic a créixer universitàriament. Aquest és el missatge polític convertit en repte. Ara es tracta de voler-ho i de saber-ne.

ADDITIUS: PERJUDICIALS O INNOCUS?

Un dels temes que actualment preocupa la població consumista són els additius alimentaris que porten la majoria de productes d'ús quotidià.

Segons l'article segon del real decret n. 3177/83 del setze de novembre de 1983, additius alimentaris són aquelles substàncies que s'afegeixen intencionadament als productes, sense propòsit de canviar-ne el valor nutritiu, amb la finalitat de modificar-ne els caràcters, les tècniques d'elaboració, la conservació i/o millorar-ne l'adaptació a l'ús a què es destinin.

Sovint circulen unes llistes en les quals hi ha una relació d'additius expressats en forma de codi («E...») i classificats en perillosos (especificant les alteracions que poden produir) i inofensius.

En general, aquestes llistes serveixen per seleccionar els productes que s'han de consumir i els que no, segons els additius que portin. Això fa que discriminem una colla de productes basant-nos tan sols en els criteris d'una llista.

Però quan hom es preocupa de buscar informació oficial sobre additius i la seva regulació, s'adona que les llistes no són del tot fiables perquè ometen informació.

La perillositat o innocuïtat d'un additiu no ve donada solament pel tipus d'additiu, sinó que també depèn de les quantitats permeses i de les quantitats ingerides, de l'ús que se'n faci, etc.

Els organismes internacionals que treballen sobre la regulació són comitès de la FAO, de l'OMS i de la CEE. Hi ha també una reglamentació que elabora cada país. Totes les disposicions, tant internacionals com nacionals, són publicades (publicacions de l'OMS, de la FAO i de la CEE i a Espanya es troben en el BOE, Codi Alimentari Espanyol i en altres publicacions ministerials) i es troben a l'abast de tothom.

Cal saber:

1. Cada país té la pròpia legislació i regulació d'ús dels additius. Una llista elaborada en un país no és vàlida en un altre.

2. Els additius permesos per la CEE porten al davant del n. la lletra «E».

—Els additius permesos a Espanya porten al davant del n. la lletra «H».

—Els additius amb n., però sense lletra, són els que estan en estudi.

3. Perquè un additiu es pugui considerar perjudicial o innocu s'ha de tenir en compte:

La naturalesa de l'additiu

La Ingesta Diària Admissible (IDA): Quantitat màxima d'una substància consumida cada dia durant un període perllongat de temps o durant tota la vida.

La Ingesta Diària per Càpita (IDPC): Quantitat d'additiu que ingeriria una persona segons els nivells autoritzats.

4. Segons uns Decret publicat al BOE n. 310, les empreses només poden usar els additius que consten en les llistes positives elaborades i aprovades per les organitzacions sanitàries, i les institucions governamentals són responsables de l'ús i de la regulació.

Els additius que no consten en aquestes llistes, i que són utilitzats sense permís, són il·legals i es comet infracció utilitzant-los.

Les quantitats no poden exercir mai les dosis màximes autoritzades en les llistes positives.

S'ha d'haver comprovat experimentalment, per procediments adoptats internacionalment, que l'ús d'un additiu està exempt de perill per al consumidor...

Lourdes Albiac i Suñer
Professora de Salut Pública
Escola d'Infermeria

CENTENARI DEL MOTOR ELÈCTRIC DE CORRENT ALTERN

Acaba de complir-se el primer centenari de la invenció del motor elèctric de corrent altern. L'inventor fou Michael von Dolivo-Dobrowolsky, qui posteriorment fou cap de la «Societat General d'Electricitat» (AEG).

Fins llavors els motors utilitzats eren de corrent continu amb totes les deficiències que això comportava (escombretes, col·lector, etc., amb el desgast corresponent).

D'altra banda, la utilització de motors de corrent altern significava poder generalitzar aquest tipus de corrent a tota la indústria.

Destaquem a continuació alguns dels avantatges que té el corrent altern sobre el continu.

En primer lloc, per poder elevar la tensió, condició necessària per transportar l'energia a grans distàncies i minorar els costos d'instal·lació i pèrdues energètiques, es necessita en el corrent continu un grup motor-dinamo que sol tenir un rendiment mol baix, enfront d'un transformador (equip necessari per al cas de corrent altern) en el qual s'aconsegueixen rendiments del 97 al 99%.

Les tensions generades en les centrals elèctriques de corrent continu han de ser relativament baixes, de l'ordre de 3.000 volts, mentre que en els alternadors (corrent altern) poden ser molt elevades.

Els motors de corrent altern (gàbia d'esquirol) són de construcció molt senzilla.

Dolivo havia tingut un predecessor, l'italià Ferraris, el qual s'adonà que amb un camp magnètic giratori es podia fer voltar el rotor

d'un motor, però creia que el rendiment seria només de l'ordre del 50%.

Fou l'any 1888 quan Dolivo construï el primer motor experimental. Com a rotor utilitzà un cilindre de ferro amb unes entallades on va introduir 24 barres de coure, com a conductors de camp elèctric, connectades pels extrems mitjançant unes plaques massives del mateix material.

A principis de l'any 1889 estava llest aquest primer motor amb una potència de 0,1 cv i un rendiment del 80%.

El motor de corrent altern es va imposar ràpidament, encara que en alguna aplicació on calgui una velocitat de gir variable no s'ha aplicat fins molt recentment.

El problema de la velocitat gairebé constant ha fet que en el ferrocarril s'hagi continuat utilitzant el motor de corrent continu.

Xavier Alabern i Morera
Josep Illa i Alibés
Escola Politècnica

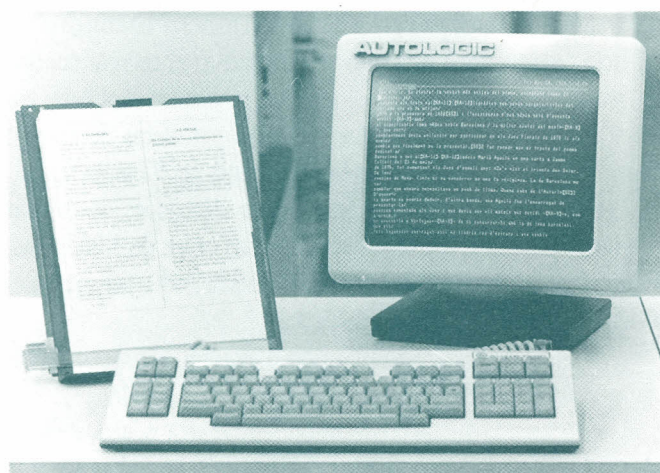
ELS VIRUS INFORMÀTICS

Aquests últims temps ha proliferat en la conversa popular un tema relacionat amb el món de la informàtica, que ha interessat i commogut fins i tot sectors que mai no havien sentit cap mena de curiositat pels ordinadors: els virus informàtics. Gran part d'aquest èxit es deu, sobretot en el cas dels no iniciats, a l'encertat nom amb què s'ha batejat el fet i que ha provocat milers d'anècdotes i comentaris irònics. En el cas dels usuaris d'informàtica aquesta curiositat ha derivat tot seguit en autèntica preocupació, més o menys forta segons la importància de la informació emmagatzemada a l'ordinador. Als primers, els interessa tenir una certa idea sobre què és això

dels virus informàtics, i els segons volen saber com s'han de prevenir i tractar les «infeccions» per virus. En aquesta primera col·laboració de l'Escola Politècnica a MIRAMARGES, amb un tema per cert que relaciona en certa manera les dues branques que s'han començat a impartir aquest any: Informàtica i Enginyeria Tècnica Agrícola, intentarem satisfer tant els uns com els altres.

En primer lloc, intentarem aclarir els motius per utilitzar aquest nom. La terminologia informàtica és plena de paraules (la majoria) que ja tenen un significat determinat en un altre context i que precisament han estat triades per les afinitats en els conceptes que volen expressar. Per exemple, parlem del «llenguatge» de programació que utilitzem per donar unes certes ordres a l'ordinador, en clara afinitat de concepte amb el codi lingüístic de què disposem per comunicar-nos entre nosaltres. De la mateixa manera, el paral·lisme quant a les pautes de comportament entre els virus informàtics i els virus pròpiament dits, els orgànics, és sorprenent. Una definició molt intuïtiva i entenedora de virus biològic és la següent: «retalls de males notícies embolicats amb proteïnes», perquè quan un virus afecta una cèl·lula, els gens d'aquest virus (les males notícies) poden pertorbar les activitats normals de la cèl·lula. Les cèl·lules danyades poden acabar morint o funcionant incorrectament, fins a provocar la malaltia de l'organisme. Si substituïm en la frase la paraula «proteïna» per «llenguatge codificat» i l'expressió «males notícies» per «missatge codificat», tindrem una descripció perfecta del virus informàtic: «Els virus informàtics són retalls de missatges distorsionats embolicats amb llenguatge codificat». O, dit d'una altra manera, són trossos de codi (o programes) expressats en un cert llenguatge que entén l'ordinador i que distorsionen o dificulten el funcionament normal de la màquina. Però no tot és paral·lisme, perquè el virus informàtic s'adhereix com un paràsit a un altre codi major que resideix en el sistema i disposa d'un mecanisme d'autoreproducció (aquesta possibilitat de contagi no la tenien els primers). És aquesta última propietat la que el fa tan perillós per a tots i cadascun dels usuaris d'informàtica, ja que són comptats els que no es comuniquen amb altres. Un programa infectat pot funcionar perfectament durant mesos o anys fins que, sense que hi hagi cap raó aparent, comença a comportar-se d'una manera estranya. Durant aquest temps de latència el virus ha estat enviant rèpliques d'ell mateix a tots els programes, dades o dispositius (el virus és capaç de generar còpies d'ell mateix en mitjans diferents als que ocupa) amb què ha estat en contacte. Aquests nous elements infectats hauran transmès la malaltia a altres sistemes, i així successivament, fins que es fa quasi impossible l'aïllament dels elements infectats, sobretot si es desconeix la data d'infecció.

La forma com s'executen els virus informàtics van evolucionant en sofisticació: alguns s'activaven quan un usuari accedia a alguna utilitat del sistema, al cap d'un cert temps d'estar en el sistema, després de l'execució d'un programa un cert nombre de vegades, o

en un moment totalment aleatori, o en un dia determinat (com el recent «Divendres 13»). A causa de la gran capacitat d'acció retardada, a alguns se'ls ha anomenat «Time Bombs» o Bombes del Temps. I d'altres han rebut el nom de Cavall de Troia perquè tenen una gran capacitat de residir en el sistema amb l'aparença de programa inofensiu i algun usuari els executa sense saber-ho.

Els efectes concrets produïts per un virus poden assumir diverses formes, puix que, com a programes que són, poden fer pràcticament de tot. Una primera classificació, basada en la intenció dels creadors dels virus, diferenciaria els inofensius dels perjudicials. Entre els primers, podem citar-ne un de creat pels sistemes IBM que el dia de Nadal mostrava per la pantalla de l'ordinador «infectat» un missatge de felicitació amb desitjos de pau i harmonia, i que seguidament s'autodestruïa sense causar cap tipus de trastorn. Entre els perjudicials, cal distingir a la vegada aquells que afecten el sistema només autoreproduint-se (que anomenarem purs) d'aquells que, a més, incorporen instruccions per danyar el sistema amb mecanismes més directes (que anomenarem mixts). Els virus purs solen créixer dins d'un fitxer (es diu que són paràsits d'aquell fitxer) fent-ne augmentar el tamany fins que, tard o d'hora, provoquen el col·lapse amb la contaminació de fitxers clau del sistema. Quant als mixts, poden anar des de l'acció més brutal i salvatge (encaminada a destruir tota la informació emmagatzemada en l'ordinador) a la més subtil, però no menys important (per exemple, aquell que cercava dos números correlatius en pantalla i els transposava, amb el consegüent desbaratament de tots els càlculs). Entre aquests dos extrems, n'hi ha de tots els tipus: aparició de caràcters en pantalla (la cèlebre «piloteta»), bloqueig de teclat i la impressora, alteració de la impressió, etc.

L'aspecte que potser preocupa més els usuaris és el pas del virus d'un ordinador a un altre, o sigui, de quines maneres es pot produir el contagi. La resposta és la mateixa que en el cas de la majoria de virus orgànics: el contagi es produeix per «contacte». En el cas dels virus informàtics, el «contacte» es pot donar en tres tipus de circumstàncies: en primer lloc, i probablement és el cas majoritari, el contagi s'estableix a través d'un disc (mitjà d'emmagatzematge i, per tant, d'intercanvi d'informació de la majoria dels ordinadors). De qualsevol disc, ja que tot disc que no provingui d'una caixa nova pot ser portador de virus. Aquest cas és el típic en la duplicació il·legal de programes del mercat, fins al punt que ha fet sospitar que alguns virus han estat creats per les mateixes cases de software per escarmentar els qui realitzen aquestes pràctiques. La segona forma potencial de contacte del virus amb el nostre sistema és la que es fa a través d'un dispositiu anomenat modem, que serveix per interconnectar ordinadors per via telefònica. I la tercera i última es pot donar només en els ordinadors connectats a una xarxa que poden ser contaminats per altres ordinadors de la mateixa xarxa.

La resposta a la pregunta de qui crea els virus informàtics i per què podria donar peu fins i tot a un article sencer. Potser la característica predominant és una barreja de desafiament tècnic i bretolada simple, però també hi entren altres aspectes com poden ser l'experimentació, la recerca d'un reconeixement, la venjança, la lluita econòmica, l'afany de desprestigiar algú... I segurament amb el temps aniran apareixent noves motivacions, així com virus més sofisticats i difícils de tractar.

Com per als virus orgànics, tard o d'hora es troba una «vacuna» que tracta i elimina les infeccions per virus informàtics. Són els anomenats programes anti-virus, els més complets dels quals detecten i eliminen la majoria dels virus coneguts fins ara. El problema, que sembla no es podrà solucionar mai definitivament, és que al cap de poc temps algú pot inventar virus nous i més sofisticats que els més potents anti-virus no puguin detectar i així successivament en aquest procés infinit de virus/anti-virus. Hi ha experts que són de l'opinió que el tema només ha començat i que el millor encara no ha arribat. De moment, l'única cosa que podem fer per intentar evitar el contagi és limitar els contactes al mínim imprescindible, comprovar absolutament tots els discs que arribin a l'equip amb el més potent i complet programa anti-virus i anar fent moltes còpies de seguretat de la informació que tenim a l'ordinador, per si de cas algun dia un nou virus passa tots els controls i s'instal·la en el nostre estimat company.

Joan Vancells
Professor de Programació i Ordinadors
Escola Politècnica

LA REFORMA DELS ENSENYAMENTS DE FORMACIÓ DEL PROFESSORAT

L'Escola Universitària de Mestres «Balmes» ha participat de forma institucional en les Jornades de Treball de les Escoles de Magisteri de l'Estat Espanyol celebrades a Barcelona a finals dels mes d'octubre.

Aquestes Jornades, organitzades per la Divisió de Ciències de l'Educació de la Universitat de Barcelona, han reunit la pràctica totalitat de les Escoles Universitàries de Formació del Professorat de l'Estat Espanyol, per tal de debatre l'estructura i les característiques dels plans d'estudi corresponents a la formació inicial del professorat.

A més de la discussió col·lectiva respecte a aquesta temàtica transcendental, l'objectiu bàsic de la trobada era el de redactar i presentar un manifest conjunt i consensuat de totes les Escoles Universitàries al Ministeri, que expressés els criteris i plantejaments del professorat de tot l'Estat.

El punt central del document es basa en la consideració de la formació inicial del professorat com un currículum de llicenciatura. Tant si es tracta de professorat d'educació infantil com si es tracta de professorat de secundària.

Aquestes aspiracions, reflectides en el manifest de les Escoles Universitàries, contrasten amb el criteri de l'Administració i del «Consejo de Universidades» que mantenen la Diplomatura per al mestre d'Educació Infantil i Primària, a la vegada que mantenen també la formació inicial del professorat de secundària en els paràmetres actuals d'una formació disciplinar amb un apèndix de formació professional en forma de crèdits posteriors a la llicenciatura.

Les Escoles Universitàries es mostren contràries a aquests criteris. Llurs propostes van en la línia de defensar una major professionalització de la formació inicial de tot el professorat i una dignificació tant de la professió de docent com del conjunt de l'educació.

En qualsevol cas, el document elaborat —que pròpiament es fara públic, un cop lliurat a les autoritats educatives i acadèmiques— ha de servir com a punt de partida de futures discussions i trobades de les «Normals». Cal assenyalar, d'altra banda, que les Escoles Universitàries Catalanes van establir prèviament línies d'actuació conjuntes per a aquestes «Jornades».

El document final elaborat va ser fruit de la síntesi tant dels debats realitzats a les Jornades com dels documents enviats anteriorment per cada Escola Universitària. És per això que a continuació adjuntem els punts esquemàtics de l'aportació prèvia de l'Escola Universitària «Balmes» a les Jornades:

Consideracions de l'Escola Universitària «Balmes» de Vic en relació a la reforma dels ensenyaments de Formació del Professorat

JORNADES DE TREBALL DE LES ESCOLES DE MAGISTERI DE L'ESTAT ESPANYOL

Consideracions generals:

1. Tot i que les decisions ja estan preses en el sentit contrari, creiem que cal manifestar altra vegada la nostra convicció que la consideració del currículum de formació del professorat d'ensenyament primari com una carrera de cicle llarg ajudaria de manera substancial a millorar l'ensenyament.

2. Igualment, considerem que és un error el fet que no es contempli un currículum específic —tal com preveia el dictamen de la Comissió XV— per al professor d'ensenyament secundari.

3. L'establiment d'uns mòduls de formació psicopedagògica i didàctica per als llicenciats que vulguin dedicar-se a l'ensenyament no deixa de ser un pedaç del qual desconfiem, vistos els antecedents del CAP, el qual s'ha demostrat insuficient, inadequat i insatisfactori des de tots els punts de vista.

En qualsevol cas, creiem que el professorat de les Escoles Universitàries ha de tenir un paper preponderant en la formació psicopedagògica i didàctica per als futurs professors de secundària.

4. El professorat de les Escoles Universitàries és el primer interessat a millorar i renovar l'ensenyament que s'imparteix en la Formació Inicial, i no sempre es coneix de manera actualitzada la realitat de les Escoles Universitàries de Catalunya. Creiem que les Escoles Universitàries han seguit processos semblants —tenint en compte les particularitats de cada centre— a la resta d'estudis universitaris quant a l'adequació professional i curricular. Ni més ni menys.

5. Caldria aprofundir molt més en *com* s'han d'impartir i treballar les distintes matèries del currículum i no quedar-se només en la discussió sobre *quines* matèries i amb *quants* crèdits. Hom tem que aquest debat quedarà inarticulat per la discussió del disseny general de la carrera i, en canvi, caldria avançar en la renovació psicopedagògica i didàctica de la formació inicial.

6. Cal insistir en la flexibilització del currículum per poder-hi encabir tot allò que el centre creu adequat per a la formació inicial del mestre d'avui. Flexibilització tant estructural, com d'horaris, com de professorat, com de crèdits, com de continguts, com de metodologia, etc.

Consideracions específiques a les propostres de Plans d'estudis:

7. En general, creiem que hi ha un percentatge excessiu de troncalitat que ja ve determinat i que deixa poc marge de maniobra per a la Universitat i per als centres.

8. L'opció d'incorporar determinades especialitats (música, ed. física) i no considerar-ne d'altres (plàstica), respon a unes demandes prioritzades per l'administració. És lògic que sigui així? Això vol dir que es podran canviar les especialitats regularment? O estarem fent especialistes d'una determinada àrea encara que en el futur ja hi hagi professionals formats en escriure? Hi ha un debat de fons sobre el

concepte de formació inicial i la seva relació amb el mercat de treball, que caldria aprofundir.

9. Queda poc explicat el paper de les Pràctiques en el conjunt del currículum.

10. Creiem que els nous currícula tenen un dèficit important per l'absència de temàtica relacionada amb els aspectes de tecnologia. Creiem que, a part de possibles opcionalitats, com a troncalitat hauria de considerar-se l'existència de crèdits de *tecnologia educativa*.

11. Tot i no ser partidaris d'una excessiva troncalitat obligatòria, també creiem que un altre bloc temàtic hauria de ser considerat *troncal* per al present i per al futur, i és tot allò relacionat amb l'*educació ambiental*.

Aquests dos aspectes, *tecnologia educativa* i *educació ambiental*, són temes bàsics per a un currículum de formació de mestres que es pretén que tingui una certa vigència i durada en el futur.

12. També els professors afectats consideren un defecte la no inclusió de la didàctica de les matemàtiques en el currículum d'educació infantil. Es creu que no quedaria prou recollit en les altres didàctiques.

Sobre la formació permanent:

13. En relació a aquesta temàtica, considerem que les Escoles Universitàries han de tenir una repercussió en la formació permanent dels professors d'educació infantil, primària i secundària; evidentment, no de manera exclusiva però sí amb un paper rellevant.

(L'Escola Universitària «Balmes» de Vic pot aportar la seva experiència a la discussió sobre aquests temes a les jornades; efectivament, la formació permanent ha agafat unes dimensions considerables per la demanda que hi ha entre els professionals de l'ensenyament. En el nostre centre, pràcticament el 50% del total d'alumnes en general de l'EU «Balmes» és alumnat de cursos de post-titulació o postgrau: ed. especial, ed. plàstica, ed. musical, ed. física.

D'altra banda, pel fet de ser un centre universitari i a la vegada tenir una implantació i vocació territorial, l'EU «Balmes» participa en els plans de formació permanent dels mestres en el territori i, en concret, forma part de la comissió coordinadora —juntament amb la inspecció, EAP, mov. de mestres, CRP, representants de les escoles, etc.— del Pla Unitari de Form. Permanent d'Osona. Tots aquests aspectes es poden comentar en les sessions de treball de les jornades).

Nota final:

14. Creiem que des de fa temps, les Escoles Universitàries de Catalunya (i més recentment les Escoles Universitàries de les Illes i

del País Valencià) hem anat elaborant documents, informes i propostes que podrien ser recollits de cara a les Jornades i no suposar que es comença de zero, com sovint succeeix. Pensem en els documents com els del ja extingit Seminari Coordinador d'Escoles Universitàries de Mestres de Catalunya, el recent document sobre Pràctiques de les Escoles Catalanes de Mestres, etc. (així com diversos seminaris subvencionats pels ICEs que podrien aportar elements al debat).

Vic, setembre de 1989

INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC DELS EUV

Els torno a felicitar i a encoratjar perquè des de la feina universitària ben feta, continuïn contribuint al creixement i a l'elevació del to de tot Catalunya i, sobretot, no oblidin mai aquesta exigència de qualitat que vostès ja s'han imposat.

Amb aquestes paraules acabava el discurs de cloenda de l'acte d'inauguració del curs dels Estudis Universitaris de Vic, que presidí, el Molt Honorable Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya, el passat dia 6 d'octubre.

L'acte havia començat amb la lectura de la Memòria del curs anterior feta per Ricard Torrents, en la qual passà revista a les activitats i realitzacions del curs anterior i exposà els projectes de la Fundació Universitària Balmes per al curs actual, entre els quals destaca la inauguració de l'Escola Politècnica d'Osona, adscrita a la Universitat Politècnica de Catalunya, amb les carreres d'Enginyeria Tècnica d'Indústries Agroalimentàries i d'Enginyeria Informàtica, i el propòsit d'implantar en els pròxims cursos noves carreres: la d'Enginyeria Tècnica de Telecomunicacions, la de Dietètica i Alimentació humana, i la de l'Escola Universitària de Traductors i Intèrprets, com a preparació de la qual s'ha engegat enguany l'Escola d'Idiomes que coordina l'ensenyament d'idiomes a totes les carreres.

Ricard Torrents aprofità la presència del Molt Honorable President de la Generalitat per agrair-li l'acceptació de la invitació que se li havia fet i manifestar-li la confiança i el convenciment que el projecte d'implantació d'Estudis Universitaris a Vic encaixa en l'horitzó universitari de Catalunya.

El professor de Sociologia de l'Escola d'Estudis Empresarials, Pere Jódar, pronuncià la lliçó inaugural *Empresaris, directius, mànagers. La funció de l'empresari i la seva evolució*.

L'alcalde de Vic, Sr. Pere Girbau, saludà el President de la Generalitat i manifestà una vegada més la voluntat de la ciutat de Vic de participar en el procés universitari de Catalunya, fidel a la seva ja vella tradició de ciutat universitària.

El Molt Honorable Jordi Pujol clogué l'acte amb un discurs en el qual enquadra la seva presència en l'acte d'inauguració de curs dels Estudis Universitaris de Vic en el marc de la Política Territorial de la Generalitat: **Hem d'aconseguir un equilibri i un creixement harmònic de Catalunya des del punt de vista demogràfic i també, tant com es pugui, des del punt de vista de creació de riquesa, de repartiment del benestar, de repartiment de la cultura, etc. I aquesta política territorial requereix unes decisions de caràcter no solament cultural, sinó fins i tot intel·lectual i acadèmic.**

Comentà, després, la política universitària de la Generalitat en la qual es contempla la possibilitat que els Estudis Universitaris de Vic es puguin convertir, amb el temps, en la Universitat de Vic, amb el mateix tractament que haurien de tenir els actuals centres de Girona, Lleida i Tarragona-Reus, dependents de les tres Universitats actuals, per convertir-se en universitats pròpies quan disposaran d'aquelles places universitàries suficients que ara mateix crearà la Generalitat. En aquest sentit, va destacar el consens que en aquest moment hi ha entre el Consell Interuniversitari i el Consell Executiu de la Generalitat per tirar endavant aquesta política. Per això va confirmar les expectatives que havia expressat Ricard Torrents uns moments abans, **voldríem creure que la presència de Vostè, Sr. President, és una prova que el projecte en marxa d'implantar noves carreres fins a arribar a la Universitat de Vic, encaixa en l'horitzó universitari de Catalunya.**

Jordi Pujol remarcà encara l'aspecte de la qualitat. Comparà la situació de Catalunya al temps de Felip V, quan se suprimiren totes les Universitats catalanes per manca de qualitat, segons es deia, i es creà l'única de Cervera que gaudí de tots els recursos, amb la situació actual de Baden-Württemberg, a Alemanya, on amb nou milions d'habitants tenen dotze universitats, totes de prestigi. Baden-Württemberg, digué, **ens és un model on ens podem emmirallar, i això requereix un esforç d'exigència de qualitat molt important.**

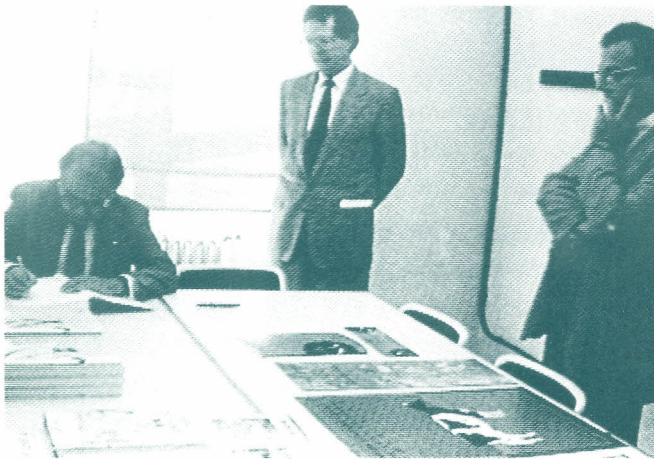

Finalment, Jordi Pujol va voler felicitar els Estudis Universitaris de Vic perquè **em consta que estan fent una feina ben feta sense córrer, però amb constància i tenacitat i posant realment uns fonaments sòlids; i això és important, és una garantia de futur.** Després d'encoratjar a continuar per aquest camí, cridà també l'atenció sobre la nova ordenació universitària espanyola que incrementarà el nombre de titulacions universitàries, com a possibilitat d'implantar estudis nous que tinguin en compte la realització de la comarca. En aquest sentit, va destacar la carrera d'Enginyeria Tècnica d'Indústries Agroalimentàries i el propòsit d'implantar la Diplomatura de Dietètica, que és una de les noves carreres que es podran cursar a l'Estat espanyol.

Acabat l'acte, el Molt Honorable President de la Generalitat visità les instal·lacions dels Estudis Universitaris i signà en el llibre d'honor amb aquesta dedicatòria:

Felicito els Estudis Universitaris de Vic per la molt bona feina que han fet. Estic segur que d'ara en endavant seguiran el mateix camí i amb la mateixa voluntat de fer obra ben feta, i que seran un instrument important de progrés i de catalanització a Osona i amb repercussió arreu de Catalunya. Jordi Pujol. 6-X-89.

Els actes de la inauguració del curs continuaren en dies successius. El dimarts dia 10, al pati dels Estúdis, Sèmola Teatre presentà l'espectacle «In Concert».

Per una didàctica de la matemàtica a l'escola és el llibre de M. Antònia Canals que consta amb el n. 18 a la col·lecció Didàctica d'Eumo Editorial. Fou presentat el dimarts dia 17.

El Sr. Max Cahner, professor de la Universitat de Barcelona i editor, pronuncià la conferència *Les edicions acadèmiques a Catalunya* el dijous dia 19, amb motiu del desè aniversari d'Eumo Editorial.

Finalment, el dimarts dia 24, el Sr. Antonio Marzal, escriptor i professor d'ESADE, parlà sobre *La Universitat, avui. Problemes i perspectives*.

ACTIVITATS I CURSOS

Escola d'Infermeria:

La Comissió de Formació Permanent d'Infermeria a Osona, integrada pels centres Hospital General de Vic, Clínica L'Aliança de Vic, Hospital de la Santa Creu de Vic, Hospital de Sant Jaume de Manlleu, Centres d'Atenció Primària Osona i Escola Universitària d'Infermeria Osona han organitzat aquests cursos per a aquest Any Acadèmic:

Taller d'Introducció al massatge terapèutic, adreçat a diplomats d'infermeria, auxiliars i treballadores familiars.

Curs de Metodologia d'Investigació, adreçat a diplomats d'infermeria.

Curs d'Anàlisi i intervenció en grups, adreçat a diplomats d'infermeria, diplomats en treball social i metges.

La inauguració oficial d'aquestes activitats va tenir lloc el dia 21 de novembre passat a l'Aula Magna dels Estudis Universitaris de Vic amb la Taula Rodona *On va la infermeria de la nostra comarca? Projectes i dificultats dels diferents centres i àmbits de treball*, en la qual participaren representants de cada un dels centres que integren la Comissió de Formació Permanent.

Inauguració dels cursos de Formació Permanent de l'Escola d'Infermeria.

Durant els dies 15, 16 i 17 de novembre se celebrà a l'Escola Universitària d'Infermeria Joan XXIII, de Tarragona, el 3r Congrés d'Infermeria Catalana, organitzat per l'Associació Catalana d'Infermeria.

Amb el lema *L'Aportació de la Infermeria a la qualitat de vida*, el Congrés volia Reconèixer l'esforç sostingut que han fet i fan els professionals d'infermeria per millorar la qualitat de vida de la població, i Promoure actituds i accions encaminades a aquesta aportació.

Hi participaren alguns professors i alumnes de l'Escola Universitària d'Infermeria Osona, els quals hi presentaren comunicacions.

Escola de Mestres:

Durant el mes de novembre s'ha dut a terme la realització d'un curs monogràfic de deu hores sobre «L'Educació del nen sord» per als estudiants de 3r curs. El curs ha anat a càrrec de l'equip de professionals del CRALL de Vic (Centre per a la Reeducació de l'Audició i el Llenguatge).

Conferència d'Àngels Latorre, monja budista, sobre el tema «El concepte del mestre en la cultura budista» per als estudiants de 3r curs. 13/11/89 dins l'assignatura de Pedagogia.

Conferència del Dr. Lluís Casassas, geògraf, síndic dels Estudiants de la Universitat de Barcelona, sobre «l'Eix transversal». 15/12/89 per als estudiants de 1r i de Ciències Socials.

Els professors Maica Bernal, Toni Tort, Sebastià Riera i Josep Tió assisteixen a les jornades de les Escoles de mestres que en un altre apartat d'aquest «Miramarges» s'expliquen amb més detall.

El curs de 1r ja compta amb representats escollits pels alumnes; són la Sònia Mas i en Quim Vila.

Dintre de les activitats del TIGRE els estudiants de 1r han fet una estada a l'«Escola de la Natura» de «Les Codines» els dies 28 i 29 de novembre on s'han treballat aspectes de didàctica de les Ciències Naturals i de les Ciències Socials.

Així mateix, els estudiants de 1r van visitar el 15 de novembre les escoles «Andersen» «St Miquel» (privat) i «Montseny» de Vic.

El professor Manel Dionís Comas va ser convidat per la Facultat de Psicologia de la Universitat de les Illes Balears per tal de fer diverses sessions de treball amb estudiants i professors d'aquesta Facultat.

Conferència de M. Antònia Pujol sobre «El mètode Montessori» per als estudiants de 3r de Pre-escolar. 4/12/89.

Els Departaments de Filologia i de Pre-escolar han organitzat un curs de Llengua Catalana per a les persones que l'any passat realitzaren el curs d'Idoneïtat. El curs és a càrrec de Maica Bernal i Josep Tió.

Els estudiants de 3r de Pre-escolar van visitar l'escola «Montjoia» de Sant Bartomeu del Grau per conèixer les activitats que aquesta escola va fer sobre la «Tardor».

Conferència-Col·loqui amb els estudiants a càrrec de les mestres Adela Palacín i Teresa Dodas, del CP Guillem de Montrodon, sobre l'educació als diferents cicles d'EGB en relació a les pràctiques. Aquesta activitat s'emmarca dins de les sessions formatives per a les pràctiques dels estudiants de segon i tercer curs. Novembre 89.

Premi

4 alumnes de Ciències Socials de l'Escola, que van acabar els estudis l'any passat, van realitzar un treball sobre l'Aprofitament de les escombraries, assessorades per l'Equip d'Educació Ambiental «La

Vola». Aquest treball ha obtingut el premi «Oms i Prat» que atorga anualment la «Caixa d'Estalvis de Manresa». Enhorabona!

Cursos de Post-Grau

Durant aquest any acadèmic funcionen aquests cursos de Post-Grau per a Diplomats en Magisteri:

- Pedagogia Terapèutica
Per a mestres que es vulguin especialitzar en Educació Especial.
Dos cursos de 150 hores.
Hi ha 44 alumnes a segon i 45 a primer
Dirigeix els cursos: Manel-Dionís Comas, Dep. Ciències de l'Educació.
- Educació Física
Per a mestres que es vulguin especialitzar en Educació Física.
Dos cursos de 250 hores i 300 hores de pràctiques a l'escola.
15 alumnes
Dirigeixen: Sebastià Riera i Maie Soler
- Pedagogia musical
Per a mestres que es vulguin especialitzar en l'Educació Musical.
Són condicions imprescindibles tenir 5 cursos de solfeig i 4 d'instrument.
Dos cursos de 248 hores, incloses les hores pràctiques a l'escola.
11 alumnes a primer
Dirigeixen: Joaquim Maideu i Santi Riera
- Educació Plàstica
Per a mestres que es vulguin especialitzar en Educació Plàstica
Dos cursos de 140 hores
20 alumnes a segon
També es fa un curs a Berga amb 26 alumnes.
Dirigeix: Josep Vernis

Escola d'Empresarials:

Elaboració d'un diccionari de temes econòmics i empresarials per al setmanari El 9 Nou. Cada dilluns apareixen diverses definicions que pretenen aportar eines senzilles de comprensió, per als lectors, dels conceptes vinculats a la vida econòmica i d'empresa.

S'està realitzant un concurs de Borsa en el qual participen els alumnes de l'Escola. Seguint els passos del concurs de l'any passat, s'han establert les noves bases. El premi està finançat pels departaments d'Economia i d'Empresa. La coordinació, la realitza David Garcia.

13-18 novembre. Setmana d'estada a Valenciennes per participar a la Setmana Europea. La nostra participació va consistir en:

- Una conferència del professor R. Vallbona titulada *Les accions especials en favor de les Pymes a la CEE*
- Els alumnes van fer una exposició d'un pla de marketing. Aquesta exposició anava acompanyada amb un vídeo elaborat per Eumo Àudio-visuals.

29 de novembre. Conferència a càrrec del Sr. Albert Homs sobre el tema *Les caixes d'estalvi*. Va organitzar-la el departament d'Organització i Empresa.

5 desembre. Conferència a càrrec del Dr. R. Wöller, professor de la Fachhochschule de Bielefeld, titulada: *International licensing, a method to make use of patents, trademarks and other inventions*.

El Dr. R. Wöller pronunciant la conferència *International licensing, a method to make use of patents, trademarks and other inventions*.

COL·LECCIÓ DE TEXTOS ECONÒMICS I EMPRESARIALS

Durant l'any 1989 l'Escola d'Estudis Empresarials ha posat les bases per fer realitat un projecte de publicacions pròpies. L'objectiu és impulsar el desenvolupament de la literatura econòmica i empresarial en català. Les publicacions preveuen cobrir dos espais diferenciats: El primer és el dels professors, empresaris i especialistes, a qui estaran destinats textos clàssics no traduïts, o bé textos que per la seva novetat i perspectiva de futur es revelin com a materials de referència bàsica; El segon és el dels professors i alumnes que cursen les carreres d'econòmiques i empresarials: per a aquests es preveu l'edició de compilacions, manuals i textos complementaris a les tasques docents.

Per portar a terme aquesta tasca es va constituir un consell assessor de les publicacions. Aquest consell orienta, defineix i controla els materials que s'han de publicar, i està format per: Gabriel Cortés (Empresarials UB), Pere Jódar (EUV), Amadeu Petitbó (Dret UB), Jordi Roca (Empresarials Sabadell UAB), Antoni Serra Ramoneda (Econòmiques UAB), Francesc Tarragó (Econòmiques UB) i Josep Terradellas (EUV).

Les primeres publicacions es faran durant l'any 1990.

Escola Politècnica:

El cap d'Estudis d'Informàtica, Xavier Alabern, i els professors Manuel Vilar i Joan Vancells van fer una visita de treball el dimecres 25 d'octubre als professors de Diplomatura a Barcelona per intercanviar experiències i impressions. Van parlar amb el Cap d'Estudis, Francesc Prats, sobre el futur de la carrera fent tot seguit un balanç de l'any anterior en què a Barcelona va començar el 1r curs. També es van discutir els temaris, pràctiques, i exàmens amb els professors dels Departaments de Programació, Ordinadors, Física, Càlcul i Àlgebra.

Professors d'Enginyeria Tècnica Agrícola varen assistir a les conferències que, sota el títol genèric de «Les Noves Tecnologies en la perspectiva de 1993», varen organitzar la Generalitat de Catalunya i el CIRIT (Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica) del 9 a l'11 de novembre. El cap d'estudis, Josep Illa, va assistir a la que versava sobre «Energia i Medi Ambient», mentre que Consol Blanch, professora de Química, assistia a la de «Nous Materials».

La professora Consol Blanch va assistir a les VI Jornades de professors de Química analítica i Química orgànica de les escoles de la Universitat Politècnica de Catalunya, celebrades a la Granja escola «Torre Marimon» de Caldes de Montbui. (setembre 1989).

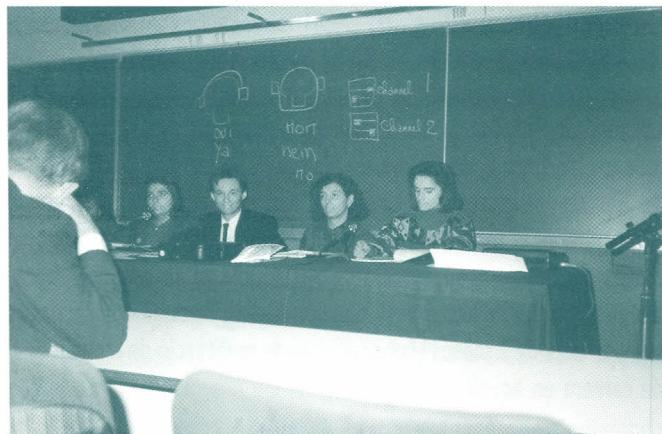
Des de l'assignatura de Química s'han establert contactes amb el Departament d'anàlisi ambientals i biològiques del Centre Nacional de Condicions de Treball de Barcelona a fi d'establir una col·laboració que comporti l'acceptació d'alumnes d'agronomia en pràctiques per períodes de 2 mesos i la possibilitat de realització de treballs de fi de carrera en aquell centre.

ELS ACORDS INTERNACIONALS DE L'ESCOLA UNIVERSITÀRIA D'ESTUDIS EMPRESARIALS D'OSONA

Com ja saben els lectors de Miramarges, l'Escola d'Empresarials pretén formar part del Diploma Europeu de Gestió Internacional.

El darrer pas que s'ha fet per tal d'assolir aquest objectiu és la participació d'una representació de l'Escola (el Director, 3 professors i 11 alumnes) a la Setmana Europea de Valenciennes (12-17 de novembre de 1989). D'entre les activitats que s'organitzaren en aquesta setmana, cal destacar:

L'exposició d'un Pla de Marketing sobre una possible introducció dels «Cafés Pont» a la comarca d'Osona, realitzat i presentat pels alumnes de l'Escola i dirigit pel professor Josep M. Jordà (val a dir que l'exposició del treball anava acompanyada de les imatges d'un vídeo realitzat per EUMO-Àudio-visuals).

Els alumnes de l'Escola d'Empresarials exposen el pla de marketing durant la setmana europea de Valenciennes.

La conferència pronunciada pel professor Ramon Vallbona sobre *Les accions especials a favor de les PYMES a la CEE*.

La Reunió de la Comissió Paritària on es prengueren importants acords pel que fa a la participació de la nostra Escola a l'esmentat projecte europeu:

— Actualment hi ha 3 Centres que integren el DEGI: un de la Universitat de Valenciennes (França), un altre de la de Bielefeld (RFA) i un altre de la Porstmouth (GB). A partir de l'any 1990, amb la signatura d'integració de l'Escola HES de Rotterdam (primavera 1990) i de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona dels EUV (tardor 1990), passaran a ser 5 els països membres del Diploma.

— Dels dies 2 al 5 de desembre quatre professors de la Fachhochschule de Bielefeld assistiran a les reunions de treball que tindran lloc a la nostra Escola, per tal d'arribar a un acord sobre el contingut dels programes que s'imparteixen en ambdós centres (Fachhochschule de Bielefeld i Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona de Vic). I el dia 5 de desembre el professor Dr. R. Wöller pronunciarà a l'Aula Magna dels EUV una conferència sobre «International Licensing, a method to make use of patents, trademarks and other inventions».

Així mateix, s'acordà que la Setmana Europea de la tardor de l'any 1992 es farà a Vic. Aquest serà un fet important per a l'Escola ja que comportarà la visita de més d'un centenar de persones procedents de 4 països europeus (França, Anglaterra, Alemanya i Holanda) amb l'objectiu de tractar temes que afectin el propi Diploma (lliurament de Diplomes dels alumnes del DEGI, reunions de la comissió paritària, reunions dels alumnes del DEGI...), així com temes d'interès comunitari (conferències, col·loquis, exposicions...).

Els acords bilaterals amb la Universitat de Valenciennes continuen endavant i es concreten en l'intercanvi de 3 o 4 alumnes que faran una estada d'un mes i mig (durant l'estiu) a una empresa de la ciutat que els acull (Vic en el cas dels alumnes francesos i Valenciennes en el cas dels alumnes catalans).

En aquests moments es comença a preparar la participació de la nostra Escola a la Setmana Europea que tindrà lloc a Porstmouth a finals del proper mes de març.

Val a dir que l'objectiu de l'Escola no és solament establir contactes amb Universitats europees, sinó que també, i a petició dels alumnes, s'estan fent els primers passos per tal d'assolir acords amb les Universitats nord-americanes.

Aquest, però, és un projecte que encara està en una primera fase, la de presa de contactes a través de correspondència. Més endavant podrem parlar dels primers resultats d'aquests contactes.

L'Escola d'Empresarials va fent camí en l'apropament a la realitat internacional dels estudis empresarials. Aquests passos comencen a ser una realitat: tot sembla indicar que l'Escola formarà part d'un Diploma Europeu que té l'objectiu d'estendre's als 12 països membres de la Comunitat.

Maite Vilalta
Departament d'Economia
Escola d'Estudis Empresarials

UNA EXPERIÈNCIA D'INVESTIGACIÓ DE MERCATS

Des de principis d'any s'està realitzant una recerca sobre l'activitat tecnològica dels ramaders d'Osona. L'objectiu és contrastar l'actual equipament tecnològic de les granges ramaderes i conèixer les perspectives de desenvolupament futur. La recerca és dirigida per professors d'economia de l'empresa i de sociologia de l'Escola d'Empresarials, en mútua col·laboració, i comprèn diverses fases.

En la primera fase es van realitzar entrevistes en profunditat a persones significatives vinculades a la ramaderia osonenca. Aquestes entrevistes, conjuntament amb la lectura de materials especialitzats, van permetre una aproximació a la problemàtica, així com la delimitació de la recerca: en quin nucli de pagesos ens havíem de centrar?, quins indicadors són rellevants?, quines qüestions són imprescindibles i quines supèrflues?, etc.

En una segona fase, el tractament de les entrevistes en profunditat possibilità l'elaboració d'un qüestionari estructurat dirigit a un nombre superior d'entrevistats. Aquest qüestionari va ser discutit i corregit després d'un nou comentari amb algunes de les persones expertes consultades a la primera fase.

Finalment es va fer el treball de camp en una mostra del total de ramaders. Els criteris per seleccionar els entrevistats eres tres: tipus

d'animal (vaca lletera, porc d'engreix), tamany (explotacions grans o petites), índex d'innovació (fonamentalment granges amb ordinador o sense).

El treball de camp va ser realitzat per alumnes de l'escola encarregats, en grups de dos, per fer les entrevistes. Els alumnes eren: Emília Sabater, Ester Vila, Anna Fargas, Bet Fargas, Anna Soldevila, Anna Morató, Núria Dalmau, Núria Arumí i David Garcia.

S'ha de remarcar la bona feina que han fet aquests alumnes, donades les dificultats del sector de població que s'entrevistava, tradicionalment més resistent a acollir iniciatives d'aquest tipus. La quantitat i la qualitat de les respostes denota l'interès amb què s'ha realitzat l'estudi.

De la coordinació d'aquests equips de treball i de les nombroses trucades destinades a concertar les entrevistes, se'n preocupà Quima Vila, que va realitzar una tasca excel·lent que es reflecteix en el compliment del plaç previst per al treball de camp: juliol-setembre i en la bona marxa que ha tingut.

En l'actualitat estem en la fase de codificació de les entrevistes, prèvia a l'anàlisi i conclusions finals.

Pere Jódar
Professor de Sociologia
Escola d'Estudis Empresarials

Prof. Dr. ROLF VÖLLER:

No conec gaire els estudiants de Vic, però el nivell que han demostrat en les conferències de les setmanes europees és molt bo, no hi ha diferències amb el de la resta d'estudiants

El Dr. Rolf Völler és professor de la Fachhochschule de la Universitat de Bielefeld i responsable del DEGI en aquesta escola. Junta-ment amb tres altres professors ha estat a Vic dels dies 2 al 5 de desembre per tenir unes reunions de treball amb professors de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona en compliment dels acords presos a la Setmana Europea de Valenciennes que tingué lloc del 12 al 17 de novembre passat.

Com va sorgir la idea del diploma europeu?

El primer contacte es va establir entre un professor de l'escola de Bielefeld i un professor de Valenciennes que tenien una relació d'amistat.

D'una manera informal van començar els intercanvis d'estudiants i professors entre les dues escoles. Es feien setmanes de trobada, plenes de conferències, visites a indústries, museus, actes culturals, etc. Aquest procés va culminar en la primera setmana europea (1983).

En un moment determinat (1987) s'afegeix a aquests contactes bilaterals Portsmouth. Producte de la confluència d'interessos dels

estudiants, que trobaven més atractiva l'estada a Anglaterra, i de la direcció, per poder acollir-se a les condicions de finançament del programa ERASMUS, era necessari buscar més col·laboració en el programa d'intercanvi.

Com funcionen els contactes amb les empreses que contracten estudiants participants del diploma europeu?

Les empreses posen anuncis als diaris per fer una oferta de treball. En aquest anunci es descriu la companyia, la feina, les condicions que ha de tenir l'estudiant. Fins i tot, de vegades, informació per fer la sol·licitud.

Nosaltres posem aquests anuncis en un mural. Els estudiants els llegeixen i, si hi estan interessats, ens ho comuniquen. Llavors nosaltres els aconsellem i els preparam per poder tenir èxit a les entrevistes: com han d'anar vestits, com han d'actuar, com han de respondre a les preguntes.

De fet no estem vinculats directament amb les companyies, i això suposa limitacions.

Les empreses estan molt interessades en els estudiants que han fet part dels estudis a l'estranger. Si l'empresa té filials, o vol obrir filials a l'estranger, necessita persones que coneixin aquests països, que estiguin ben informades del funcionament de la cultura d'aquests països.

Però finalment on es queden els estudiants que fan una estada educativa fora del seu país?

Els que han acabat i van a l'estranger, normalment ja no tornen. Potser no es queden a França o a Gran Bretanya, van a d'altres països, però segurament no tornen a la RFA.

Quants alumnes s'han incorporat al DEGI?

De primer curs 17, de segon 35. Quant als de tercer, la qüestió varia segons si parlem de Valenciennes, Porstmouth o Bielefeld. Els estudiants de Valenciennes i de Porstmouth van a fora l'últim curs, els de Bielefeld normalment tornen per completar els estudis.

Quins efectes ha tingut el DEGI en els alumnes, els professors i en la pròpia escola de Bielefeld?

Per als alumnes, el DEGI és molt important. Reben bona informació d'altres països, fan moltes amistats i contactes que en alguns casos han acabat en casament. Però el més important és el currículum, l'estada a l'estranger enriqueix considerablement el currículum.

Pel que fa als professors, hem de distingir diverses parts. En primer lloc, tenim les persones com jo, a nivell de direcció, que ens cuidem directament dels projectes, les comissions, etc. El DEGI ens porta molta feina. Després tenim els conferenciant, els professors que han de preparar conferències davant de professors i alumnes estrangers. Això implica una preparació molt rigorosa. Primerament per problemes d'idioma, el joc de preguntes i respostes en una conferència es pot trencar si el conferenciant les entén malament. En segon lloc, per la matèria, el contingut, de la mateixa conferència; els temes poden variar, o es poden mirar des d'òptiques diferents, d'un país a un altre.

Finalment, els professors han d'ajudar els alumnes que han de fer una conferència. Aquesta ajuda pot ser individual, tot professor té unes hores de visita en les quals pot aconsellar un alumne. Però també pot ser col·lectiva: si els estudiants de Bielefeld han de fer una conferència a Valenciennes, per exemple, es nomena un tutor que s'encarrega de transmetre les informacions necessàries. Aquesta informació és de dos tipus, la pròpia del tema que es tracta i la referida al nivell d'estudis, als interessos dels estudiants del país on es fa la conferència. Això últim és molt important.

També s'ha de dir que oficialment existeixen, i funcionen, Clubs d'Estudiants Europeus on els estudiants es troben, parlen dels seus problemes, intercanvien informació, etc. Aquests clubs són bàsics per a la formació dels estudiants. Allà hi acudim els professors, quan som convidats, per aportar la nostra experiència. En les setmanes europees els estudiants, després de les sessions formals, es reuneixen informalment en els clubs per parlar de les seves coses.

El DEGI ha significat canvis en l'estructura organitzativa de l'Escola?

Bé, aquí hi ha diverses qüestions. No hi ha un departament específic dedicat al DEGI. En un principi ens ho havíem de fer tot nosaltres, i vam decidir que no treballàrem més fins que no contractessin una secretària. Ara aquesta secretària, que coneix una mica moltes llengües, s'encarrega de les qüestions administratives. Els alumnes acudeixen a ella quan volen solucionar l'estada a l'estranger.

Una altra qüestió és la de l'idioma: els alumnes han de passar un any fora i han d'estar preparats. La nostra plantilla de professors d'idioma és petita. Però això ho tenim solucionat pel fet que l'escola de Bielefeld (1.600 persones en total) està integrada a la Universitat, més de 17.000 persones, entre administratius, professors i alumnes. Dins d'aquesta Universitat hi ha una escola d'idiomes, els professors de la qual fan conferències a la nostra escola, o bé permeten que els nostres alumnes acudeixin a les seves conferències. Un altre apartat és el dels llibres. La compra de llibres per a la biblioteca s'ha multiplicat. Per exemple, haig de fer una conferència en un seminari sobre el mercat europeu després de 1992. He demanat els llibres de referència bàsica per comprendre la meua conferència. Llibres que hauran d'utilitzar els estudiants i dels quals, per tant, hem de demanar alguns exemplars. Això suposa una gran despesa que, afortunadament, aquest any ens ha permès el pressupost.

Quin és el futur del DEGI entre els països de la CEE?

És una pregunta complicada. El diploma té futur. Es diu que l'any 1992 hi haurà el mercat únic europeu. Però jo penso que això no arribarà. Per exemple, si agafem el mercat de la RFA, és un mercat ple de diferències regionals: costums, llengua, mercat, empreses. No hi ha un mercat únic alemany. En el terreny europeu això és encara més difícil. El mercat europeu a poc a poc anirà tenint moltes similituds, però no serà únic.

Des d'aquest punt de vista, el DEGI és molt interessant perquè prepara els estudiants per a les especials característiques d'aquest mercat que va sorgint. El DEGI fa que els estudiants s'adonin de les similituds i diferències entre els països i regions europees. En el mercat del futur, persones amb aquesta informació seran imprescindibles.

Serà factible una ampliació del DEGI cap als països de l'Est?

L'ERASMUS només financia programes de les universitats dels països de la comunitat europea. Per tant, hi ha un problema bàsic: el del finançament.

Però, per suposat, la meva opinió és que les universitats occidentals han de ser receptives als moviments actuals en aquests països; han d'establir contactes.

Una universitat lituana (URSS) m'ha demanat cooperació. Però jo no he pogut acceptar. Tinc molta feina, no puc dedicar-m'hi. Però és absolutament necessari que es posin en marxa mecanismes oficials de cooperació entre la RFA i RDA, per exemple. Els estudiants comencen a tenir molta preocupació per aquestes qüestions.

Quina impressió ha rebut de l'escola de Vic?

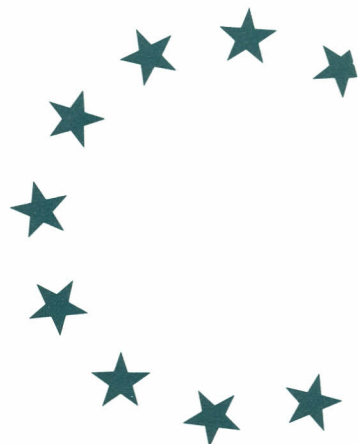
He vist molt i he vist poc. Nosaltres hem vingut per establir una cooperació amb Vic. L'únic problema per incorporar noves escoles al nostre programa és que aquest ja està especificat. El nostre programa acadèmic suposa unes exigències a nivell de professors (doctorats i amb un temps d'experiència en les empreses), de continguts de les assignatures, d'exàmens. Si un estudiant de Bielefeld ve a Vic ha de poder estudiar el mateix que a la RFA.

Nosaltres pensem que si Vic fa tot el possible per adaptar-se al nostre programa, ho podrà aconseguir. És el mateix cas de Rotterdam.

De tota manera, he de dir que jo no conec gaire els estudiants de Vic, no sé si estan o no preparats. Si pogués estar-me mig any aquí, podria respondre. Però el nivell que han demostrat en les conferències de les setmanes europees és molt bo, no hi ha diferències amb el de la resta.

Avui al DEGI hi ha incorporades 3 universitats, però tinc la seguretat que si Vic i Rotterdam fan l'esforç, molt aviat n'hi haurà 5.

Pere Jódar

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES DELS ALUMNES DE PRIMER DE L'ESCOLA UNIVERSITÀRIA POLITÈCNICA

Sexe

Informàtica

Nois:	35 (A)	40 (B)	10 (C)	85	(74,56%)
Noies:	15 (A)	10 (B)	4 (C)	29	(25,44%)
				114	

E. T. Agrícola

Nois:	30 (A)	39 (B)	69	(78,41%)
Noies:	11 (A)	8 (B)	19	(21,59%)
			88	

Politécnica

Nois:	154	(76,24%)
Noies:	48	(23,76%)
	202	

Edat

	Politécnica		Informàtica		Agronomia	
17 anys	15	7,4%	7	6,1%	8	9,09%
18 anys	51	25,2%	21	18,4%	30	34,09%
19 anys	44	21,7%	24	21,05%	20	22,7%
20 anys	28	13,86%	16	14,03%	12	13,6%
21 anys	14	6,9%	10	8,7%	4	4,5%
22 anys	16	7,9%	11	9,6%	5	5,6%
23 anys	7	3,46%	5	4,3%	2	2,27%
24 anys o més	27	13,36%	20	17,5%	7	7,9%
TOTAL...	202		114		88	

Procedència escolar

E. T. Agrícola

Selectivitat:	49	55,6%
COU:	29	32,9%
FP:	3	3,4%
Altres:	7	7,9%

Informàtica

Selectivitat:	51	44,7%
COU:	25	21,9%
FP:	25	21,9%
Altres:	13	11,4%

Total Politécnica

Selectivitat:	100	49,5%
COU:	54	26,7%
FP:	28	13,86%
Altres:	20	9,9%

Procedència geogràfica:*Politécnica*

Anoia	4	1,9%
Bages	5	2,4%
Baix Camp	1	0,49%
Baix Llobregat	6	2,9%
Barcelonès	65	32,1%
Cerdanya	1	0,49%
Eivissa	1	0,49%
Garraf	3	1,48%
Garrotxa	1	0,49%
Gironès	1	0,49%
La Selva	2	0,9%
Les Garrigues	1	0,49%
Maresme	5	2,4%
Montsià	1	0,49%
Oscà	1	0,49%
Osona	59	29,2%
Ripollès	8	3,9%
Solsonès	2	0,9%
Tarragonès	1	0,49%
Urgell	1	0,49%
Vallès Occidental	12	5,9%
Vallès Oriental	21	10,3%

Total d'alumnes: 202

E. T. Agrícola

Anoia	3	3,4%
Bages	4	4,5%
Baix Llobregat	4	4,5%
Barcelonès	28	31,8%
Garraf	1	1,13%
Garrotxa	1	1,13%
La Selva	1	1,13%
Maresme	3	3,4%
Osona	24	27,2%
Ripollès	1	1,13%
Tarragonès	1	1,13%
Vallès Occidental	7	7,9%
Vallès Oriental	10	11,3%

Total d'alumnes: 88

Informàtica

Anoia	1	0,8%
Bages	1	0,8%
Baix Camp	1	0,8%
Baix Llobregat	2	1,75%
Barcelonès	37	32,4%
Cerdanya	1	0,8%
Eivissa	1	0,8%
Garraf	2	1,75%
Gironès	1	0,8%
La Selva	1	0,8%
Les Garrigues	1	0,8%
Maresme	2	1,75%
Montsià	1	0,8%
Osca	1	0,8%
Osona	35	30,7%
Ripollès	7	6,1%
Solsonès	2	1,75%
Urgell	1	0,8%
Vallès Occidental	5	4,38%
Vallès Oriental	11	9,6%

Total d'alumnes: 114

COL·LECCIÓ REFERÈNCIES

La Col·lecció Referències de l'editorial Eumo va ser creada el 1987 amb voluntat decidida d'omplir un buit existent en l'espectre del llibre de ciències humanes en llengua catalana. Adreçada als universitaris i al públic interessat en aquests temes, la col·lecció abraça bàsicament el camp de la història, però també els de l'arqueologia, l'antropologia, el dret i la literatura i ofereix alhora traduccions i producció autòctona. La característica comuna és que es tracta de llibres de «referència», és a dir, d'un contingut tal que puguin esdevenir materials de consulta obligada.

Aquests són els títols publicats: *El dret públic català. Les institucions de Catalunya fins al Decret de Nova Planta*, de V. Ferro, l'aportació més completa sobre el tema, feta fins als nostres dies; *El republicanisme català a la fi del segle XIX*, d'A. Duarte, una visió renovada del moviment republicà i de les seves organitzacions; *Camp i ciutat a la Catalunya del segle XIII*, d'I. Ollich, una anàlisi detallada i diferent del feudalisme català en aquest segle; *Arqueologia experimental. Una perspectiva de futur*, de P. J. Reynolds, obra

innovadora, que constitueix la primera aparició pública en català d'aquest arqueòleg anglès; *L'invent de la tradició*, d'E. Hobsbawm i T. Ranger eds., un llibre tan amè com d'interès actual i alhora desmitificador de suposades tradicions immemorials; *La revolució liberal a Espanya i les classes populars*, d'A. M. Garcia Rovira, obra que descobreix el paper del poble menut en la revolució burgesa; *Miquel Parets. Dietari d'un any de pesta. Barcelona, 1651*, de J. Amelang i X. Torres eds., memòries d'un gran valor testimonial que reflecteixen les actituds col·lectives de la pesta.

De pròxima aparició:

La població catalana medieval. Orígens i evolució, d'Elisenda Vives.

Nacionalisme català i feixisme espanyol, d'Enric U. da Cal i Borja de Riquer.

Els bandolers (s. XVI-XVIII), de Xavier Torres.

Orientalisme, d'Edward Said.

La revolució liberal a Espanya i les classes populars

Anna M. Garcia Rovira

Eumo Editorial

Dietari d'un any de pesta

Miquel Parets

Edició i estudi de
James S. Amelang
Xavier Torres

Eumo Editorial